

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020, declarat în propria cauză penală de către

Crudu Grigore XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 18.04.2019 până la 10.07.2019;

Instanța de apel de la 02.08.2019 până la 11.02.2020;

Instanța de recurs de la 22.07.2020 până la 09.12.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 10 iulie 2019, inculpatul Grigore Crudu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În baza art. 90 Cod penal, a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată inculpatului pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea acordată.

S-a dispus încasarea de la Grigore Crudu în bugetul statului cheltuielile de judecată în mărime de 3 658 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201903C0217 din 12 martie 2019.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Grigore Crudu la 23 ianuarie 2019, aproximativ la ora 06:50 min., conducând mijlocul de transport de marca „Volkswagen”, model LT46, cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul Chișinău-Cimișlia, la km 31+600 metri, a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și anume pct. 45 alin. (1) lit. b) și d) care prevede că,

conducătorul de vehicul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită ținând permanent seama de dexteritatea în conducere care i- ar permite să prevadă situațiile periculoase, precum și să țină cont de situația rutieră; pct. 45 alin. (2) care stipulează, că: în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, iar în rezultat a comis un accident rutier în următoarele circumstanțe.

Astfel, la data și ora indicată, Grigore Crudu conducând mijlocul de transport de model „Volkswagen”, model LT46, cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul Chișinău-Cimișlia, la km 31+600 metri, direcțional spre Cimișlia, observând pe partea dreapta a carosabilului staționând un automobil de marca „Ford”, model „Fusion”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, încercând să-l ocolească, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră, ce reflecta gradul de protecție a participanților la el, împotriva accidentelor și consecințelor acestora, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, a lovit cu partea lateral dreapta spate, automobilul de marca „Ford”, model „Fusion”, cu numărul de înmatriculare XXXXX. Încercând să evite coliziunea cu automobilul ce staționa a efectuat manevra de virare stângă, nu a întreprins acțiunile necesare în vederea reducerii vitezei și opririi mijlocului de transport pentru a nu pune în pericol siguranța traficului și din imprudență l-a tamponat cu partea laterală dreapta din față a mijlocului de transport pe care-l conducea pe Ivan Tucan, care se afla lângă automobilul de marca „Ford”, model „Fusion”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, ultimul decedând la fața locului.

În rezultatul acțiunilor descrise supra, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201903C0217 din data de 12 martie 2019, moartea lui Ivan Tucan a survenit în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui coloanei vertebrale și a membrelor soldată cu lezarea organelor interne și hemoragie internă ce se confirmă prin datele necropsiei. La examinarea cadavrului au fost depistate, după cum urmează: - traumă cranio-cerebrală închisă, plagă contuză și excoriații pe cap și față, hemoragii în țesuturile moi pericraniene; - traumă toraco- abdominală închisă: fractura sternului și a coastelor bilateral cu lezarea aortei, hemotorax pe stânga (2500 ml), rupturi-fisuri ale ficatului; - traumă vertebro- medulară închisă: ruptura discului intervertebral L2-L3 cu hemoragii în țesuturile moi adiacente; - trauma membrelor: plăgi rupte pe mâna stângă, excoriații și echimoze pe gambe, fracturi ale oaselor metacarpului și falangelor proximale II-V pe stânga fracturi închise ale oaselor gambei stângi cu hemoragii în țesuturile moi adiacente. Toate leziunile descrise mai sus au fost produse intravital (cu cca 0-30 minute până la deces), prin

acțiunea traumatică cu corp(-uri) contondent (-e) sau/și la lovirea de acesta (acestea), posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, au legătură cauzală cu decesul și în comun după criteriul (pericol pentru viață) se califică ca vătămare corporală gravă (f. d. 175 - 175 verso).

Fapta constatată de prima instanță și reținută în sarcina inculpatului Grigore Crușu a fost calificată în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și anume, *încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane* (f. d. 176 verso).

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată a declarat apel inculpatul prin care a solicitat casarea sentinței în partea aplicării pedepsei complimentare, susținând că aceasta e unica profesie pe care o deține, și anume, șofer.

În susținerea celor solicitate, inculpatul a menționat că toate circumstanțele cauzei fac posibilă aplicarea prevederilor art. 78 alin. (2) și 79 alin. (1) prin care să fie exclusă pedeapsa complimentară.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020, a fost respins apelul declarat de către inculpat ca fiind nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a constatat că, la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa aplicată inculpatului, care, de fapt, și este obiectul apelului, s-a stabilit că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 70, 75, 79 și 90 Cod penal, precum și celor din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Luând în considerație circumstanțele cauzei și limitele speciale stabilite pentru această infracțiune, instanța de judecată a conchis oportun aplicarea pedepsei penale față de Grigore Crușu în temeiul art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare. Totodată, având în vedere faptul că inculpatul nu are antecedente penale, la locul de trai acesta se caracterizează pozitiv, are la întreținere trei copii minori, a reparat benevol paguba cauzată, iar succesorul victimei a declarat că nu mai are pretenții nici de ordin moral și nici de ordin material, instanța de judecată considerat că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă fără izolarea lui de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare conform art. 90 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală aplicată inculpatului este motivată, fapt ce a determinat-o să fie solidară cu concluziile cuprinse în sentință. În cazul în care concluziile primei instanțe sunt motivate temeinic și bine argumentate nu se mai cere ca instanța de apel să retranscrie considerentele relevate în cuprinsul sentinței atacate. Temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde

decât cea prevăzută de lege - nu există, deoarece în cauză nu s-au constatat circumstanțe excepționale sau alte cauze, ce justifică aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Grigore Crudu în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei parțial, rejudecarea cauzei în partea aplicării pedepsei penale complementare, cu pronunțarea în aceasta parte o nouă hotărâre, și anume, să aplice art. 78 alin. (2) Cod penal prin care să fie înlăturată pedeapsa complementară.

În motivarea celor solicitate, recurentul susține că, pedeapsa aplicată nu a fost motivată, și anume, sub aspectul pedepsei complementare, instanța de apel a omis să se pronunțe.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Astfel, Colegiul penal subliniază că din textul recursului declarat, autorul semnalează ca temei de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Instanța de recurs remarcă că, recurentul critică decizia în partea sancțiunii complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, considerând că instanța de apel nu a ținut cont faptul că ultimul are la întreținere 3 copii minori, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a reparat benevol

prejudiciul cauzat și a recunoscut vina în cele imputate colaborând cu organele de resort.

Astfel, Colegiul penal respinge ca fiind nefondate aceste alegații, or, acțiunile comise de către inculpat au fost calificate potrivit art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal care prevede o sancțiunea sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Or, în aceste circumstanțe, legiuitorul a prevăzut aplicarea pedepsei complimentare obligatoriu și nu la intima convingere a instanței de judecată. Astfel, sancțiunea prevăzută de articolul încriminat inculpatului, și anume, pedeapsa complimentară, nu poate fi înlăturată prin aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, or, infractorul care a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii trebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție, or, anume astfel va fi atins scopul pedepsei penale aplicate față de inculpat.

De asemenea, Colegiul penal remarcă faptul că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiul semnalat în textul recursului declarat de către recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu a fost confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată,

cea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020, în propria cauză penală, de către inculpatul *Crudu Grigore XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **16 decembrie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan